

Tjóðveldisvørrur

HÓAST ein ódn fyri og onnur eftir hefur leikað í kring oyggjar okkara í seinastuni, so hefur rættilig friðsæla valdað í Tinganesi.

HERFYRI gjørdur tjóðveldismenn við nýggja høvdinganum Finnboğa Ísakssyni á odda ein vørr. Aftaná at hava skrivað undir eitt samgonguskjal fyri góðum ári síðani, har flokkurin hevur sagt ja og amen til øll krøv frá sínum fyrrverandi erkafiggindina, sambandsflokkinum, so royna tjóðveldismenn nú ferð eftir ferð at lástast sum kennast teir ikki við hetta sama samgonguskjal.

VIT hava sæð nógv dømi um hetta, har tjóðveldismenn hava leikað í móti sínum egnu avgerðum. Nú tá hesar avgerðir og samtyktir teir hava verið við til skulu fyrast út í lívið og tær vísa seg at vera sera ópopulerar millum fólk, so lástast teir sum um teir als ikki hava verið við til at skriva undir hetta.

SEINASTA dømi um hetta er sprákanin hjá Ísakson í samband við heimtøku av nýggjum úttanlandalánunum.

HERFYRI hoyrdu vit figgjarnevndarformannin siga frá, at einki mystiskt er í lánunum, sum ætlanin er at taka, at hesi lán longu vóru oyramerkt til ta ymisku nýtsluna, og at hetta hava tjóðveldismenn eisini vítað og góðtikið.

TÁ so sami Ísakson loyvir sær at nokta fyri at taka hesi lán, fyrr enn greiða er fingin fyri, hvat lánini skulu brúkast til, so er hetta einki annað enn spæl fyri gallarinum. Tí hann kann jú bara spyrja sína høgru hond, búskaparmálaráðharran tjóðveldisflokksins í Tinganesi, hvat hon hevur sagt ja til og ikki.

NEI, tað sær ikki mætari út, enn at Finnboği Ísakson roynir at liva upp til tann leiklut, sum Óli Breckmann fekk sær í einum av undanfarnu samgongunum, har hann hóast í samgongu við bæði samband og sjálvstýri brúkti meginpartin av tíð síni til at spæla, at hann var í andstöðu til sínar egnu - fyri á tann hátt at tekkjast teimum, sum nú ikki vóru so nøgdir við samgonguna. Tað, sum við einum øðrum orði eitur, at ríða tveimum heystum. Hetta er tað, sum nýggi formaðurin í tingbólkinum hjá tjóðveldisflokkinum roynir í hesum døgum, nú hann veit, hvussu vandamikið tað var og er at ganga undir allar treytir og krøv sambandsflokksins.

TJÓÐVELDIÐ kann spara sær at spæla sjónleik. Palleba og føroyski veljarin hevur fyri langari tíð síðani gjøgnumskoðað leiklut tess í tí mest borgarligu og mest sambandsku samgonguni, sum nakrantíð hevur stýrt Føroya landi, soleingi fólk hevur búleikast á hesum klettum.

jamú

ØLL minnst, hvussu Óli Breckmann, hóast hann var partur av eini samgongu, alla tíðina koyrði "sololøb" við at vera í andstöðu til sínar egnu. Tað er hetta, sum nýggi "høvdingi" tjóðveldisflokksins nú roynir at gera honum eftir, nú hann ger ein vørr í samband við lánøkku.

Misbrúk av vøkrum orðum

Samgongan ætlar stutt og greitt, at kommunurnar skulu gerast syndabukkar í óhoviska sparipolitikki landsstýrisins.

Tað eru orð, sum okkum hóvar, og tað eru orð, sum vit ikki briggja okkum um. Av júst hesi orsök kann tað gerast ein trupulleiki, tá vit verða presenterað fyri einum »sokallaðum« positivum orði, sum verður kunnað okkum í øvugtari merking — í einum týðningi, sum okkum ikki hóvar á nakan hátt. Slík orð kenna allar føroyingar til, serstakliga orðið »desentralisering« (at spjæða).

Vandamikið orð

Orðið stendur vanliga fyri nøkrum positivum — nakað við at avgerðarrætturin verður givin fólkinum á staðnum, til teirra, sum hava kunnleika um, hvar høvðstrupulleikarnir eru. Mótsatt »central-

Lasse Klein, tingmaður, skrivur:

sering« (miðsavnan), sum rættuliga ofta verður uppfatað sum vandamikið orð, júst tí at myndug-

leikarnir vilja pressa nakað niður yvir høvðið á fólk, sum tey ikki eru nøgd við.

Óhugnaligt ljóð

Týðninginum in av hesum orðum eru samgongan og landsstýrið við at venda upp og niður uppá. Tað skal ikki undra meg, at tosið um »desentralisering« um stutta tíð ferir við sær eitt óhugnaligt ljóð í oyrunum á fólk.

Knallhørd sparing

Tá samgongan og landsstýrið tosa um »desentralisering«, eru tað ikki júst teir vøkrum tankarnir, sum teir hava í huganum, um at fólk skal hava avgerðarrættin á sínum egna umhvørvi — í sínum egnu viðurskiptum. Tað er

framvegis talan um knallharða samgongusparing.

Kommunurnar standa fyri skotum

Tað ber til at avdúka samgonguna og landsstýrið, tá teir vilja áleggja kommununum at umsita partar av almannalóggávuni, og øðrum almennum uppgávum, hetta er júst tað, sum Schluter-stjórnin í Danmark gjørdi og ger. Samgongan ætlar heilt einfalt, at kommunurnar skulu gerast til svartiper í samgongunnar egna sparipolitikki.

Skulu umsita sviðan

»Desentraliseringin« kemur fyrst og fremst at merkja, at landsstýrið minkar um upphæddirnar — blakar tað, sum eftir er, út til kommunurnar at umsita, og sum síðani skulu umsita sviðan av

høpisleysa sparipolitikki landsstýrisins.

Umsita trupulleikar samgongunnar

Danski blokkurin er fyrimyndin, men eingin ivi man vera um, at týðandi partar verða hildnir úttanfyri avtalurnar við komm-

unurnar. Ætlan landsstýrisins á hesum øki má metast at vera ein óerligur háttur at spara uppá, talan er um ein óhugnaligan politikk: at lumpa kommunurnar á ein óverdugan hátt, at umsita trupulleikar landsstýrisins.

Lasse Klein

HONDA
lak&rust
garanti

-findes ikke bedre